

Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sitt yrkande att kommissionens beslut av den 7 oktober 2009 ska ogiltigförklaras:

- Åsidosättande av rättsregler om solidariskt ansvar genom att kommissionen har hållit två företag direkt och formellt ansvariga för en överträdelse som kommissionen inte hade kunnat hålla dem ansvariga för självständigt och vart och ett för sig.
- Åsidosättande av artikel 296 FUEF genom att det överklagade beslutet
 - inte har motiverats tillräckligt vad avser frågan om kartellens inverkan på handeln mellan medlemsstaterna,
 - inte har motiverats vad avser kommissionens påstående att Alstom inte har lyckats bryta presumtionen att bolaget som moderbolag är ansvarigt för sitt dotterbolags beteende och inte styrkt att dotterbolaget är självständigt samt
 - självmötsägande motivering vad avser det samlade svaret för Alstom och Alstom T&D SA.
- Åsidosättande av artikel 101 FUEF vad avser reglerna om moderbolags ansvar för deras dotterbolags överträdelser genom att kommissionen har grundat sig på rättspraxis som strider mot unionsrätten och som således inte borde ha beaktats, eftersom denna självsvåldigt har uppställt en princip om ovedersäglig presumtion, vilken inte grundas på huruvida bolaget är självständigt eller hur det har betett sig på marknaden utan på de ekonomiska, juridiska och organisatoriska banden mellan bolagen, vilket är självklara band som gäller för alla koncerner.

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för sitt yrkande att kommissionens räkenskapsförarens beslut av den 10 december 2009 ska ogiltigförklaras:

- Beslutet saknar laglig grund eftersom beslutet att avslå begäran om att få ställa bankgaranti för den tid förfarandet angående begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 oktober 2009 pågår inte har något stöd vare sig i rådets budgetförordning nr 1605/2002⁽¹⁾ eller i kommissionens verkställighetsförordning nr 2342/2002, vilken har ändrats genom förordning nr 1248/2006⁽²⁾.
- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar genom att räkenskapsförarens beslut innebär att ingen hänsyn tas till de förväntningar som kommissionens tidigare praxis har gett upphov till.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen genom att kommissionens räkenskapsförarens nya praxis, vilken inte har annonserats i förväg eller kombinerats med övergångsåtgärder, gjorde att Alstom hamnade i en sämre situation än andra

bötesgäldenärer, vilka haft möjlighet att ställa bankgaranti för denna ändrade praxis.

- Åsidosättande av skyldigheten att offentlig korrigera en felaktig tolkning för det fall att tribunalen skulle finna att kommissionens tidigare praxis inte var förenlig med den tillämpliga budgetförordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 1248/2006 av den 7 augusti 2006 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EUT L 227, s. 3)

Talan väckt den 23 december 2009 — Toshiba mot kommissionen

(Mål T-519/09)

(2010/C 51/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Toshiba Corp. (ombud: J. MacLennan, solicitor, samt advokaterna A. Schulz, J. Jourdan och P. Berghe)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut om ett förfarande i enlighet med artikel 81 EG (artikel 101 FEUF) och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/39.129 — Krafttransformatorer, i den mån det berör sökanden,
- ogiltigförklara det bötesbelopp som påförts sökanden,
- i andra hand, för det fall det ifrågasatta beslutet helt eller delvis upprätthålls, nedsätta det bötesbelopp som påförts sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål,
- vidta de åtgärder i övrigt som kan visa sig nödvändiga för att verkställa tribunalens dom.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan har sökanden yrkat att kommissionens beslut av den 7 oktober 2009 (ärende nr COMP/39.129 — Krafttransformatorer) ogiltigförklaras, i den mån kommissionen har ansett att sökanden har gjort sig skyldig till överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i en uppdelning av marknaderna genom ett gentlemen's agreement, mellan europeiska och japanska producenter av krafttransformatorer, om att ta hänsyn till varandras hemmamarknader och om att avstå från att sälja på dessa marknader. I andra hand yrkar sökanden nedsättning av det bötesbelopp som påförts sökanden.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande fyra grunder.

För det första gör sökanden gällande att kommissionen inte har kunnat visa förekomsten av, och sökandens deltagande i, ett gentlemen's agreement, eller visat förekomsten av något avtal eller samordnat förfarande överhuvudtaget mellan europeiska och japanska producenter av krafttransformatorer.

För det andra gör sökanden gällande att kommissionen inte har klarlagt att den verkligen är behörig att pröva det påstådda gentlemen's agreement, även om, vilket inte är fallet, det skulle vara bevisat att detta existerade. Sökanden har anfört att en sådan överenskommelse på grund av mycket höga inträdeshinder inte kan ha någon omedelbar och verklig effekt på konkurrensen inom EU eller påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Med den tredje grunden gör sökanden, i andra hand, gällande att kommissionen felaktigt har fastställt hur länge överträdelsen har pågått och sökandens deltagande i avtalet. Sökanden gör gällande att kommissionen inte har visat att vissa möten har haft konkurrensbegränsande syfte eller resultat och genom att delta i dessa så har sökanden överträtt Europeiska unionens konkurrensrätt.

Med den fjärde grunden, som åberopas i tredje hand, har sökanden gjort gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de rättsliga och faktiska omständigheterna när den fastställt grundbeloppet för böterna. Sökanden hävdar att kommissionen valde fel referensår för att beräkna värdet av sökandens försäljning och därigenom avvek från den metod som anges i riktlinjerna för beräkning av böter. Vidare gjorde kommissionen, enligt sökanden, en uppenbart oriktig bedömning när den inte tog hänsyn till de mycket höga inträdeshindren för att komma in på den europeiska marknaden och antog att Toshiba kunde ha uppnått en marknadsandel på EES-marknaden som motsvarar vederbörandes globala marknadsandel. Sökanden gör även gällande att kommissionen har tolkat punkt 18 i riktlinjerna för beräkning av böter felaktigt, för att snarare rättfärdiga värderingen av sökandens försäljning inom EES på grundval av sökandens globala försäljning än att endast bedöma de marknader som berörs av den påstådda överträdelsen. Sökanden anser således att de böter som ålagts är oproportionerliga.

Talan väckt den 21 december 2009 — Areva T&D mot kommissionen

(Mål T-521/09)

(2010/C 51/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Areva T&D SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Schild och C. Simphal)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån det berör Areva T&D SA, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan, som har väckts av Areva T&D SA, syftar till ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7601 slutlig av den 7 oktober 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (nu artikel 101 FEUF) och artikel 53 EES — Ärende COMP/39.129 — Krafttransformatorer.

Sökanden anför fyra grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring.

Den första grunden avser ett åsidosättande av den motiveringskyldighet som föreskrivs i artikel 296 FEUF. Sökanden anser att kommissionen inte motiverade delegeringen av sin befogenhet att ålägga påföljder som följer av att Areva T&D SA gjordes solidariskt ansvarig, samt det ytterligare villkor som lades till villkoren i meddelandet av den 19 februari 2002 för att kunna beviljas immunitet mot böter.

Genom den andra grunden kritiserar sökanden kommissionen för att ha åsidosatt artikel 101 FEUF, och särskilt rättsreglerna avseende ansvar för överträdelserna av konkurrensrätten. Enligt sökanden kunde kommissionen inte ålägga Areva T&D SA ansvar för det konkurrensbegränsande handlande som ägde rum innan Alstoms överlåtelse av Alstom T&D SA. Vid den tidpunkt då händelserna inträffade var Alstom T&D SA nämligen inte ett självständigt företag, utan ett företag som kontrollerades av dess moderbolag Alstom. Kommissionen borde följaktligen, med tillämpning av principerna om ansvar vid överträdelser vid överlåtelse av företag, ha funnit att vid den tidpunkt då händelserna inträffade kunde endast moderbolaget, som i förevarande fall var Alstom, hållas ansvarig för det konkurrensbegränsande handlande som ägde rum innan överlåtelsen. Sökanden anser dessutom att kommissionen åsidosatte de allmänna rättsprinciperna om rättsäkerhet och om att straff ska vara individuella, genom att hålla Areva T&D SA ansvarig.